

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.
 Vervolg der Zitting van den 14. December.

De heer *Donker Curtius* schetst mede den gelukkigen toestand van ons vaderland, in opzigt tot de staatkundige en godsdienstige vrijheid zoo wel, als tot de nijverheid; maar ten aanzien van onze financiën heeft hij onderscheidene aanmerkingen. Hij ondersteunt het gevoelen eener afdeeling omtrent de opbrengst der belasting op het gemaal. Hij oordeelt dat, zoo de wet met meer klem uitgevoerd werd, de opbrengst grooter zou zijn, vooral zoo men eenige noodige verbetering en vereenvoudiging aanbragt. Hij eindigt met eenige aanmerkingen over de organisatie der regerlijke magt, welke men zoo zeer verlangt, en welke de redenaar ook grootelijks zegt te begeeren. Hij zal voor de wetten stemmen.

De heer *Hooft* wenscht nog meer vermindering in de uitgaven en hoopt die voor het volgende jaar. Inmiddels zal hij voor de wetten stemmen.

De heer *van de Kastele* is van oordeel, dat de voorgedragene middelen, om de uitgaven te dekken, over het algemeen van dien aard zijn, dat de kamer de wet daartoe kan aannemen; dat men wel gaarne omtrent de eene of andere belasting eenige verbetering zag; dat hij ook wel eenige veranderingen in de wet op de personeele belasting zoude verlangen, terwijl andere leden in andere wetten wijzigingen begeeren; doch dat het genoeg was, dat de uitgaven en middelen om daarin te voorzien een voldoende resultaat opleverden, om zijne goedkeuring aan de voorgedragene wetten te geven. Hij laat zich in denzelfden geest uit als de heer *Beelaerts*, ten aanzien der noodzakelijkheid, om de wezenlijke opbrengst der belasting op het gemaal te doen kennen, en hij hoopt, dat het gouvernement in het toekomende jaar aan dit verlangen gehoor zal geven. Hij meent voorts, dat de vermindering der opcenten van de belasting op het gemaal bijzonder zal strekken ten voordeele van de bakkers in de steden en niet van de schatplichtigen; doch deze vermindering zal voor het platte land gunstig werken en de schatplichtigen aldaar zeer verligten; hij verlangt, dat ook ten aanzien van andere belastingen de opcenten verminderd mogen worden. Hij keurt de overschrijving der f 500,000 — goed; men kon niets beter uitdenken; doch hij keurt de uitgaven voor de twee jagt-departementen (welke eene som van f 91,137:50 beloopten) af, en het komt hem voor, dat de opbrengsten der jagt, die eene som van f 135,700 — bedragen, zeer goed in de schatkist konden worden gestort, zonder daarvan iets voor onkosten af te trekken. De spreker beantwoordt voorts de gemaakte aanmerkingen tegen het *collegium philosophicum*. Het gouvernement, zegt hij, moet zich dikwijls niet vergenoegen met het openbare onderwijs te beschermen en daarop een waakzaam oog te houden, maar er kunnen gevallen bestaan, waar hetzelfde daaraan eene bijzondere leiding moet geven. Door medewerking van het gouvernement is het lager onderwijs bij ons tot dien trap van volkomenheid geraakt, dat zelfs buitenlandsche geleerden hunne bewondering deswege hebben betuigd. Het gouvernement heeft hetzelfde gedaan voor het hooger onderwijs op de akademien des rijks. Wat het gouvernement heeft gedaan, kon het doen; de grondwet heeft hetzelfde daartoe bij art. 226 gemagtigd. Waarom moet het onderwijs in de wetenschappen, waartoe de professoren bij het *collegium philosophicum* benoemd zijn, eene uitzondering op den algemeenen regel maken? Aan het gouvernement alleen is de zorg voor het onderwijs opgedragen; hetzelfde behoort volstrektelijk tot deszelfs werkzaamheden; doch, daar dezelfde grondwet de vrijheid der godsdienstige gevoelens waarborgt, kan het gouvernement zich niet inlaten met de leerstellingen van eenige godsdienst, die in het rijk geduld wordt; doch hierover zijn nog geene klagen aangeheven. Het gouvernement intusschen is verplicht, zorg te dragen, dat alle godsdienstige gezindheden bekwame leeraars kunnen erlangen en moet daarenboven waken tegen allen buitenlandschen invloed in zake van de godsdienst. Dit is de wil der grondwet. Waarom heeft men zich, zegt hij, niet aan het hoofd van den staat gewend, indien men eenige wijzigingen in het besluit van den 14. Junij verlangde, vermits de koning dit alleen kan doen? Eindelijk hoopt hij, dat het *collegium philosophicum* geen twistappel moge worden tusschen de afgevaardigden der natie. Hij zal voor de begroting stemmen.

Het is nagenoeg 4 ure. De zitting wordt opgeheven en verschoven tot morgen ten 10 ure.

Vervolg der Zitting van den 15. December.

(Wij herstellen hier een gedeelte van hetgeen daarvan in onze vorige voorkomt.)

De heer *van Utenhoven van Heemstede* (in het Fransch) spreekt alleen van het *collegium philosophicum*. Men is, zegt hij, van de beraadslaging over de staatsbegroting, welke aan de orde van den dag is, afgeweken door over dit collegie te redetwisten, en men heeft groot ongelijk gehad, de maatregelen van het gouvernement te gispren. De oprigting van het *collegium philosophicum* is niet slechts eene zeer verstandige daad van het gouvernement, maar ook eene daad van volstrekte noodzakelijkheid, vermits, zegt hij, de Belgische geestelijkheid, en zelfs de hooge geestelijkheid nog in de duisternis verkeert (*o! o! — Beweging in de vergadering*). Hij spreekt vervolgens van een satanisch priesterdom (*o! o!*) Hij bespoedigt de lezing van zijn opstel. (*Gisting in de vergadering*.)

De heer *de Stassart*: Ik vraag het woord tot eene motie van orde. Ik doe het voorstel, dat het *collegium philosophicum* niet meer moge aangeroerd worden, maar dat men zich bij de discussie over het budget bepale (*ondersteund, ondersteund!*)

De heer *van Sussen*: Ik ondersteun mede dit voorstel en zie van het gevraagde woord af. Ik zie er van af om over godgeleerdheid te spreken.

De kamer besluit, dat over geene godgeleerdheid meer zal gesproken worden.

De heer *de Meulenare* zegt, dat hij het besluit der kamer zal in acht nemen en derhalve niet over een gesticht zal spreken, dat sinds twee dagen de hoofd-inhoud der redevoeringen is geweest. Het spijt hem echter, zijne meening niet vrijelijk te kunnen uiten; maar het besluit der vergadering ligt daar, ik eerbiedig hetzelfde, zegt de rede-

naar, en ga tot eene meer stellige discussie over, die der aanhangige ontwerpen van wet. De afdeeling, waartoe ik de eer heb te behooren, vervolgt hij, heeft den wensch geuit, dat de wet op het gedisteleerd moge herzien worden. De heer minister van financiën schijnt van oordeel te zijn, dat deze herziening niet noodig is; men zou, zijne antwoorden lezende, denken, dat de branderijen in den bloeiendsten toestand zijn. Het is echter maar al te zeker, dat deze fabrieken in den hoogsten graad lijden, en het zeer noodig is, dezen tak der nationale nijverheid te hulp te komen, waarvan de nuttigheid algemeen erkend wordt, en waarvan het verval reeds zeer nadeelig op onzen landbouw werkt. De vermindering van het stoken, zegt de redenaar, komt van de wijze van heffing van den accijns. De spreker toont zulks in onderscheidene bijzonderheden aan, en gelooft, dat de bezwaren zouden weg te nemen zijn, door de belasting naar de ketels te heffen. — De redenaar maakt aanmerkingen op de uitgaaf voor de zes hooge scholen in het rijk, welke hij onmatig vindt; maar een punt, waarop hij inzonderheid de aandacht van den heer minister van binnenlandsche zaken meent te moeten vestigen, zijn de retributien, welke men van de kweekelingen vordert, zeer overdrevene retributien, die de zware traktementen der hoogleeraren schier op eene schandelijke wijze nog verhoogt. — Hij wenscht, dat de twee departementen van de jagt, als geheel nuttelooze instellingen, die jaarlijks meer dan f 90,000 kosten, mogen afgeschaft worden. Z. E. de minister van financiën bedriegt zich verbaasd, wanneer hij in antwoord op de aanmerkingen der sectien zegt, dat deze twee departementen met de wetten op dit stuk in verband staan. Ofschoon toestemmende, dat de wettelijke bepalingen in de beide groote afdeelingen des rijks verschillen, beweert de redenaar echter, dat de bestaande verordeningen in de zuidelijke provincien de afschaffing van dit departement, hetwelk met de wetten in geenerlei verband staat, niet kan beletten. — Hij verklaart zich sterk tegen de bepaling, volgens welke, in zaken der accijnsen, de hoofd-ambtenaren mede in de boeten deelen. Deze bepaling, zegt hij, heeft hen tot belanghebbenden bij den sluikhandel moeten maken, en, wat nog erger is, tot belanghebbenden bij het knevelen der schatplichtigen. Hij hoopt, dat het gouvernement dezelve niet langer zal laten bestaan. De redenaar deelt de gevoelens der beide vorige sprekers omtrent de overschrijving van uitgaven op de tienjarige begroting. Hij zal de inlichtingen van den minister van financiën afwachten, waarop hij zich voorbehoudt te antwoorden, indien daartoe reden is.

De heer *Dumont* doet eene lange redevoering; doch uit hoofde van deszelfs zwakke stem, hebben wij van dezelve niets kunnen verstaan. (Hij heeft tegen de begroting gestemd.)

De heer *Reiphins* keurt het af, dat men in deze vergadering en bij eene publieke beraadslaging over het *collegium philosophicum* heeft gesproken; hij zegt, dat hij zelfs zijne medeleden, die zulks voornemens waren te doen, verzocht heeft, zich daarvan te onthouden; doch, vermits zij dien raad niet hebben willen volgen, acht hij het pligtmatig, den maatregel van het gouvernement te verdedigen. Men heeft, zegt hij, zich niet regstreeks aan den koning willen wenden; maar verkozen, hierover bij eene openbare beraadslaging te spreken; dit is verkeerd; want, bijaldien men goede redenen had bij te brengen, had men zich tot het hoofd van den staat moeten vervoegen, die, volgens de grondwet, met de zorg voor het openbaar onderwijs belast is; zoo had men wijzigingen in het besluit van den 14. Junij II. kunnen verkrijgen. De spreker treedt ter zake en hangt een treffend tafereel op van alle slinksche vonden, door een gedeelte der Roomsche geestelijkheid aangewend, eerst om de aanneming der grondwet door de vergadering der notabeleu te beletten, vervolgens om de daarstelling der provinciale staten te verhinderen. Wat was daarvan de voornaamste reden? Dezelve bestond daarin, dat de geestelijkheid niet kon dulden, dat het openbaar onderwijs aan de zorg van het gouvernement werd toevertrouwd. Hij brengt daadzaken bij, die ter zijner kennis zijn gekomen, om aan te toonen, hoe groot de invloed der geestelijkheid was op de leden van de regerlijke magt, van welke vele den eed, door het gouvernement voorgeschreven, uit vrees voor de priesters niet hadden willen afleggen. Het was dus noodzakelijk, het onderwijs te regelen en wijze maatregelen te beramen, ten einde in Nederland eene bekwame en verlichte geestelijkheid te hebben. Dit heeft het gouvernement gedaan, door de oprigting van een *collegium philosophicum*, hetwelk ons priesters moet leveren, wier kennis en verlichting aan die der tegenwoordige eeuw beantwoorden. Het is niet genoeg, vervolgt de spreker, dat de priesters met hunnen pligt opzigtelijk de godsdienst bekend zijn; zij moeten ook hunne verplichting jegens hunnen koning en het vaderland kennen. Men moet hen dus daarin onderwijzen, met een woord, men moet een openbaar onderwijs tot stand brengen. Indien het waar is, dat het gouvernement in de middelen van uitvoering mogt hebben misgetast (trouwens deszelfs bedoeling is door niemand betwijfeld) dan kan dit hersteld worden, en er zullen ongetwijfeld maatregelen genomen worden, der wijsheid waardig van eenen Monarch, onder wien wij het geluk hebben te leven; doch wij moeten ons de wet niet meer laten stellen van eenen ellendigen kerkvoogd, die, voor eenige jaren, te grooten invloed op de gemoederen der Belgen uitoefende, en die, tot ons geluk, den Vaderlandschen bodem, waarop hij een vreemdeling was, heeft verlaten en gevlugt is naar het land, waar hij het eerste levenslicht aanschouwde (de bisschop *de Broglie*, een Franschman.) Het gouvernement moet niet enkel toezigt over het openbaar onderwijs houden; maar moet hetzelfde daarenboven regelen en zorg dragen, dat de jonge lieden goede beginselen aanleeren, die met onze zeden en instellingen strooken. Ziedaar mijn gevoelen, zegt de spreker, nopens het openbaar onderwijs en de maatregelen van het gouvernement, en ik hoop, dat dit de laatste maal moge wezen, dat wij dusdanige onderwerpen behandelen. Ik ga tot een ander over, namelijk tot het reglement voor de provinciale staten. Dit reglement ontzigt in een artikel aan een burger het kiesregt. De spreker is van oordeel, dat een administratief reglement eenen burger nimmer van dit regt kan berooven. De regtbanken hebben daartoe, is het noodig, alleen de magt. Overigens weet hij niet, waarop deze bepalingen van

maat vooral tot zedelijke vorming des volks. Zoo eenig mededoozen soms de drijfveer mogt zijn, om ongeschikten den verzochten rang toe te wijzen, dan zou hetzelfde gewis weinig verschooning verdienen en niet overeenstemmen met de pligten eener Commissie van Onderwijs, wier roeping het is de Maatschappij van bekwame Onderwijzers, in staat om *menschelijke* vermogens te ontwikkelen en te leiden, te voorzien, en door middel van dezelve de beschaving en het heil des volks te helpen opbouwen. Het grootste belang moet steeds het zwaarste wegen. Wordt dan het medelijdend gevoel tusschen beide levendig, zich verzettende tegen de dikwijls herhaalde afwijzing van een bedroefden aspirant, — dat dan datzelfde gevoel op de gevolgen gerigt, en door het verstand geleid worde, hetwelk niet kan goedkeuren, dat er mogelijk dwizende kinderen, door toegevendheid aan één enkelen mensch te betrouwen, bedorven zullen worden, die oneindig meer medelijden dan dezen laatstgenoemden verdienen. Er bestaat bovendien geen gebrek aan Schoolonderwijzers, getuigen die menigte Sollicitanten, welke zich steeds op de *vergelijkende Examina* tot vervulling eener vacature opdoen. Gelegenheid tot oefening wordt er mede vrij algemeen aangetroffen; want in de meeste oorden des lands bestaan enkele goede scholen, aan het hoofd van welke zich kundige Kweekelingen van 's Lands Kweekscholen bevinden. Er zijn ook hier en daar doelmatig werkende Schoolonderwijzers-Gezelschappen. En een zeker aantal jongelieden kan altijd op een der bedoelde Kweekscholen zelve onderwezen worden, terwijl voor de meesten, die er de middelen en der lust toe bezitten, de gelegenheid open staat; zich met het onderwijs en de leerwijze, in dezelve gevolgd, persoonlijk bekend te maken, en dus in praktijk te zien, wat in de beschouwing duister of min volmaakt mogt zijn gebleven.

Daar er dus, op zoo velerlei wijze, gelegenheid kan gevonden worden, om zich als Schoolonderwijzer te vormen, behoorde men dan ook voortaan minder gemakkelijk te wezen in het uitreiken van akten van algemeene toelating, en aan de Examens eene andere rigting te geven, door, nevens de stellige kundigheden, die er vereischt worden, een streng onderzoek te voegen naar het doel en de manier van onderwijs, niet alleen in het algemeen, maar in het bijzonder omtrent de toepassing der aangenomen beginselen ten aanzien: 1°. van het leeren lezen; 2°. het schrijven; 3°. het rekenen, met de daarmede in verband staande getalleer en vormleer; 4°. de taal; 5°. de Geschiedenis; 6°. de Aardrijkskunde; 7°. het leeren maken van eigen opstellen door kinderen, enz., voorts naar de theorie van straffen en beloonen en de toepassing daarvan, met al hetgeen tot eene goede schoolinrigting en tot de afwisseling van doelmatige werkzaamheden behoort.

Doch behalve de genoemde vereischten, welke, op grond van de bestaande schoolwet in een Onderwijzer moeten gevonden worden, komt nog deszelfs karakter en godsdienstige beginselen in aanmerking. Van deze hangt het vocht voornamelijk af, of hij aan zijne moeilijke roeping getrouw zal beantwoorden, of hij wezenlijk zich eene goede leerwijze en zijne juiste inzichten in het onderwijs en in de opleiding der Schooljeugd zal ten nutte maken, om verstandige en brave menschen te vormen, en om zé die kundigheden mede te deelen, welke voor hun geluk en het belang der Maatschappij gevorderd worden. Het onderzoek, aangaande deze gesteldheid der Onderwijzers, is uit den aard der zaak wel het allermoeijelijkste, zoo niet onuitvoerlijk in vele gevallen. Want niet zelden schuilt er achter een schoon en heminnelijk voorkomend bedrog en bederf, en de beste zedesprenken zijn meermaalen het kleed der schijnheiligheid geweest. Getuigschriften verdienen dikwijls weinig geloof; zoo dat er tot rechte kennis der geaardheid der Examinandi niet veel zekers overblijft. Art. 8 der meergemelde *verordeningen op de Examens* geeft echter eenige handleiding ten aanzien van dit onderbek, luidende aldus: „Alvorens het eigenlijk Examen aanvangt; zal men, door dengenen, die zich tot hetzelfde aanbiedt, op eene eenvoudige wijze te ondervragen en met denzelfden in een gemeenzaam gesprek te treden, zooveel mogelijk trachten te ontdekken deszelfs *zedelijke en godsdienstige denkwijze en beginselen*, den omtrek zijner kundigheden, zoo ten aanzien der noodzakelijkste vakken van het lager onderwijs, als met opzigt tot zoodanige andere vakken en wetenschappen, waarin hij zou wenschen onderwijs te geven, en bovendien den graad zijner geschiktheid, om kinderen behoorlijk te behandelen, te onderwijzen en te vormen.” Daar de voorschriften van dit artikel uit den aard der zaak niet toereikend konden zijn, om de zedelijke denkwijze en het ware karakter der Examinandi te leeren kennen, en deze kennis niettemin van zoo groot belang is, — zoude ieder lid der Commissien van onderwijs zich ijverig behooren te bekwamen, om naar waarheid de Examinandi uit deszelfs school-district aan de vergadering van die zijde te doen kennen, en *zich dus in de eerste plaats steeds op de vergadering moeten laten vinden*, wijl deze anderszins omtrent zoodanige personen, ten aanzien van een zeer gewichtig punt, in het duistere verkeert.

De ondergeteekende berigt, met dankbare blijdschap, voor de drie vroegere, herwaarts overgebrachte, moederlooze kinderen van G. Piepersmit, nader ontvangen te hebben:

Van eenen onbekende, te Arnhem, een tiengulden-stuk, d. i. f 10. Van den W., te Zutphen, een dukaat, d. i. f 5:60. Van W. te Zutphen f 3. Van X. te Z. een coupon, No. 240, a f 2:47½. Van den Heer V. D. M. te Laren f 8. — Te zamen f 29:07½.
Laren, bij Zutphen,
den 14. December 1825.

J. G. C. KALCKHOFF,
Predikant.

Ten behoeve van dezelfde kinderen, te Markelo en Laren, heeft de ondergeteekende wederom ontvangen:

Van eenen kleinen Vriendenkring, bij een verjarings-feest te Dordrecht, f 3. Van den Heer B. te Arnhem f 3. Van eene jonge Moeder te Dordrecht f 2:50. Van eenen Kavallerie-Officier, te Zutphen, f 3. Van den Heer S. te Brussel, een coupon W. S., No. 4041, bij Ketwich en Voornbergh en Wed. Willem Borski, groot f 2:47½. — Te zamen f 13:97½.
Arnhem, den 19. December 1825.

C. A. THIEME.

SCHOUWBURG TE ARNHEM,

Onder Directie van Mejsvrouw A. C. OTTINGH.

Op Donderdag den 17. December 1825.

HET BURGTSPOOK, OF DE VERVOLGDE DEUGD,

Zeer beroemd Ridder-Tooneelstuk in 3 Bedrijven, naar het Fransch, door den Vriendenkring: *Arboud in Rust*, versierd met alle de daartoe behoorende geheele Nieuwe Decoratiën en Costumes. Het stuk speelt in Engeland en valt voor in de dertiende Eeuw.

Na hetzelfde:

LIEFDE BY VERGISSING, OF DE

Advertentie in de Haarlemsche Courant, van den 19. en 22. Februarij 1825.

Blijspel, met Zang.

Op den 16. December 1825, is, op deszelfs Landgoed DAALHUIZEN bij VELD, in den ouderdom van omtrent 74 jaren, overleden de Heer en Mr. GERARD VAN HASSÉLT.

ROTTERDAM, den 14. December 1825.

Heden overleed alhier, op den Huize VREDESTEIN, Mejsvrouw H. J. E. GODEFROY, in den Ouderdom van even 24 Jaren.

Strekken deze tot kennisgeving aan Naastbestaanden en Vrienden. Volgens begeerte van de Overledene, zullen door de Familie geene uiterlijke teekenen van Rouw worden aangenomen.

Het bedagde den Almagtigen heden nacht, tot mijne bittere droefheid, tot zich te roepen mijnen tedergeleefden Echtgenoot ALEXANDER PHILIP HAAS, in leven Medicinas Doctor alhier, in den ouderdom van bijna veertig jaren, na eene allergenoegeijkste Echtverbintenis van drie jaren, mij nalatende twee jonge onnozela kinderen, nog te jong, om hun verlies te kunnen beëffen. Dienende deze tot kennisgeving aan Vrienden en Bekenden, zoo binnen als buiten deze Stad, met verzoek van brieven van rouwbekag verschoond te blijven.

JOHANNA JACOBS,

Wed. A. P. HAAS.

Mede namens Behuwd-Vader, Broeders en Zusters.

AMSTERDAM, den 18. December 1825.

§ § § BURGEMEESTER en WETHOU-
§ § DERS der stad Nijkerk, presenteren op Donder-
dag den 22. December 1825, des middags ten 12 ure,
op de Zaal van het Raadhuis, in het openbaar te verpochten:
De Recognitie voor het gebruik der Stads Markt en Straten,
gedurende den Jare 1826.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,

E. G. ARDESCH,

Ter Ordonnantie,

J. FREZIE,

Secretaris.

A MORTISATIE-SYNDICAAT.

ADMINISTRATIE DER DOMEINEN.

Eerste Ressort.

Ten overstaan van de daartoe bevoegde Leden uit het Plaatselijk Bestuur, zal, op Donderdag den 29. December 1825, ten Raadhuis te Almelo, worden overgegaan tot den openbaren Verkoop van DOMINIALE LANDERIJEN, enz., behoorende tot de Kantoren der Domeinen, te Almelo, Goor en Oldenzaal, en waarvan de Omschrijving is vervat in den Catalogus, die daarvan, aan de Kantoren voormeld, als mede bij de Ontvangers der Domeinen in al de Hoofdplaatsen van 's Rijks Provincien, tegen den prijs van vijftien Centen, te bekomen is.

† § † De Notaris Mr. G. VAN ECK, is voornemens, om op Vrijdag den 23. December 1825, des avonds ten zeven ure, aan het huis van Mejsvrouw de Weduwe PEPFENHAUSEN, in het Logement het Zwijnshoofd, te Arnhem, bij inzaat, en op Dingsdag den 3. Januarij 1826, ter zelve uur en plaats, bij toelag, publiek te verkoopen:

1. Eenen MOESHOF, gelegen buiten de St. Janspoort, te Arnhem, naast het eigendom van WILLEM VERSTEEG.
2. Een dito MOESHOFJE, mede aldaar allernaast den voorgaanden gelegen.
3. Een dito MOESHOF of TUIN, met een daarin staande TUINHUISJE, insgelijks aldaar gelegen, naast de vorige Moeshoven.

Ten aanzien der Conditiën van verkoop, zijn informatiën te bekomen ten Kantore van genoemden Notaris.

† § † Mr. G. VAN ECK, Notaris, is voornemens, om op Dingsdag den 3. Januarij 1826, des avonds ten half zeven ure, aan het huis van Mejsvrouw de Weduwe PEPFENHAUSEN, in het Zwijnshoofd, te Arnhem, bij inzaat, en op Dingsdag den 17. van die maand, ter zelve uur en plaats, bij toelag publiek te verkoopen:

Een HUIS en ERVE, gekwoteerd Lett. A. No. 2, bestaande in vier KAMERS, een KEUKEN, KELDERS, DROOGZOLDER, ruim ACHTERHUIS en SCHUUR, geschikt voor Zomer en Winterverblijf, voorts HOF, BOOMGAARD en BOUWLAND, te zamen groot ruim 2½ Bunder. Alles aan en bij elkanderen gelegen in het aangename en wel gesitueerde Dorp Oosterbeek, aan den benedenweg naar Doorweeth, digt bij den Steenweg en vrij van overstroming.

Ten aanzien der Conditiën zijn informatiën te bekomen ten kantore van genoemden Notaris in de Bakkerstraat, te Arnhem.

† † † Mr. H. B. VAN DAALLEN, Notaris te Wageningen, zal, namens zijn principaal, op Dingsdag den 3. Januarij 1826, doen inzetten en den 17. derzelve maand, telkens des avonds ten zeven ure, ten huize van L. M. A. R. K. E. L., in het Gelderlandsch Welvaren, aan de Hoogstraat te Wageningen, aan de meestbiedenden finaal doen verkoopen.

1. Een TABAKSSCHUUR, groot zes gebindt, staande op den Berg, nabij Wageningen, gekwoteerd Lett. C. No. 13, met ongeveer 60 roeden 43 ellen best TABAKSLAND, daarbij gelegen.
2. Een TABAKSSCHUUR, groot vier gebindt, gekwoteerd Lett. C. No. 91, met 56 roeden 77 ellen best TABAKSLAND, tusschen den Buurtschen Weg en de Borsche Steeg, onder Wageningen.
3. Een kamp BOUWLAND, genaamd Kervelsweide of Stoterskamp, gelegen in de Nude, aan den afweg, onder Wageningen, groot ongeveer drie banders.

Nadere informatiën zijn ten Kantore van gemelden Notaris te bekomen, alwaar de konditiën van verkoop ter lezing liggen.

† § † Mr. W. VAN DER MUELEEN, Griffier van het Vrederegert van Warnsveld, zal op Woensdag den 28. December 1825, des morgens om 10 ure, aan de Kaps onder Warnsveld, publiek verkoopen:

1. Ruim 140 stuks zeer zware EIKEN-BOOMEN, geschikt tot allerlei Timmerhout, waaronder één extra zware, zeer geschikt tot een Molenaar.
2. Ruim 170 stuks zeer zware PEPPELEN-BOOMEN, staande, in Percelen uitgebaakt, op het Erve den Pol in de Buurschap Warnen, onder de Gemeente Warnsveld; zullende de aanwijzing hiervan, door den Bouwman geschieden.

Arrest op Onroerend Goed, gelegen in het Schoutambt Didam, Kanton 's Heerenberg, Arrondissement Zutphen, Provincie Gelderland, te weten: Van

1. Een HUIS en ERVE, No. 255, het Klein Overenk genaamd, met de daarbij behorende groote SCHUUR, een HOUTSCHUURTJE en VARKENSCHOT.
2. Een stuk LAND, het Loolslag genaamd, (Grasgrond), groot twee bunders, acht en tachtig roeden en veertig ellen, belendende ten noorden aan gronden van J. ENGE LMAN, ten westen aan die van H. RASINK, en ten zuiden en ten oosten aan den grond van de beslagenen. Ingezet op f 140.
3. Een stuk LAND, het Loolslag genaamd, (Grasgrond), groot acht bunders, een en tachtig ellen, belendende ten oosten en ten noorden aan gronden van de beslagenen, ten westen aan die van de Freule VAN DER HEYDEN, en ten zuiden aan den grond van H. VERHEY. Ingezet op f 440.
4. Een stuk LAND, het Klein Overenk genaamd, groot drie bunders, vijf en zestig roeden en zes en veertig ellen, belendende ten noorden en ten westen aan eenen gemeenen weg, ten zuiden aan gronden van HENDRIK VERHEY, en ten oosten aan die van de beslagenen. Ingezet op f 180.
5. Een stuk LAND, het Breede Einde genaamd, groot vijf en zeventig roeden, negen en zeventig ellen, belendende ten westen aan gronden van de Freule VAN DER HEYDEN, ten zuiden aan die van den Heer GEZELSCHAP, ten noorden aan den grond van H. VERHEY, en ten oosten aan die van de beslagenen. Ingezet op f 35.
6. Een stuk LAND, de Lange Dreve genaamd, groot twee en twintig roeden, vijf en tachtig ellen, belendende ten noorden aan het Huis Bingerden, ten oosten aan gronden van den Heer GEZELSCHAP, en ten westen aan gronden van de beslagenen. Ingezet op f 10.
7. Een stuk LAND, den Speltenakker genaamd, groot acht roeden en een en vijftig ellen, belendende ten oosten en ten noorden aan gronden van den Heer GEZELSCHAP, ten westen aan die van R. A. P., en ten zuiden aan den grond van G. DONKERS. Ingezet op f 4.
8. Een stuk LAND, het Hoogje genaamd, groot vijf en tachtig roeden en negen en zestig ellen, belendende ten noorden aan gronden van het Gasthuis van 's Heerenberg, ten oosten en ten westen aan die van R. A. P., en ten zuiden aan grond van de beslagenen. Ingezet op f 42.
9. Een stuk LAND, het Klein Overenk genaamd, groot vier en veertig roeden en acht en twintig ellen, belendende ten noorden aan den gemeenen weg, ten oosten en ten zuiden aan gronden van de Freule van het Groot Overenk, en ten westen aan grond van de beslagenen, op welk perceel zich het vorengemelde Huis met de daarbij gehoorpende Getimmerten bevindt. Met het eerste perceel ingezet op f 100.
10. Een stuk LAND, de Snippenweide genaamd, (Weidegrond), groot drie bunders, drie en zestig roeden en negentien ellen, belendende ten noorden aan gronden van DEERK LEENDER S, ten oosten aan die van het Huis Berg, ten zuiden aan de Gemeente, en ten westen aan den grond van de beslagenen. Ingezet op f 180.
11. Een stuk LAND, den Struys, ook wel de Truys, genaamd, (Weidegrond) groot drie bunders, vijf en negentig roeden en zeven en twintig ellen, belendende ten zuiden aan gronden van GRADUS WASSINK, ten noorden aan die van M. V. O. S, ten oosten aan een hinnenweg, en ten westen aan den grooten dijk naar Doosborgh. Ingezet op f 200.
12. Een stuk LAND, de Halve Morgen genaamd, groot negen en veertig roeden en vijf en twintig ellen, belendende ten oosten, ten zuiden, ten westen en ten noorden aan gronden van de Freule VAN DER HEYDEN TOT DEN ENGELENBURG. Ingezet op f 25.
13. Een stuk LAND, den Bronkhorsterakker genaamd, groot twee bunders, vijftig roeden en zes en dertig ellen, belendende ten zuiden en ten westen aan een gemeenen weg, ten noorden aan gronden van H. W. ROOS en van de beslagenen, en ten oosten aan den grond van A. DONKERS JUNIOR. Ingezet op f 100.

Ter rekwisitie van den Heer JOHANNES WILHELMUS ALOYSIUS BARON VAN WYMBERGEN, Rentenier, wonende te Twello, Arrondissement Arnhem, hebbende tot Procureur, welke in dit Arrest occupeert, Mr. HENDRIK JAN THOFT, Procureur bij de Regtbank van en wonende te Zutphen.

Tot laste van LAURENS VAN RAAY, Landbouwer, wonende te Didam, en de Erigenamen van wijlen deszels Echtgenoot HENDRINA SCHREEDER, eeder Weduwe van ALBERTUS BERENDSEN, en daartoe gebouwd geweest met voornoemden LAURENS VAN RAAY, met Namen: JOHANNA BERENDSEN, Weduwe van HENDRIK VISSER, Daghuister, JAN HENDRIKS, Landbouwer, ALBERTA HENDRIKS, Landbouwster, alle drie te Didam woonachtig, ANTOON HENDRIKS, dienstbaar, wonende te Arnhem, HENDRIK HENDRIKS HZ, Landbouwer, wonende te Didam, als Vader en Voogd over de nog minderjarige GRADUS HENDRINA, HENDRIKUS, THEODORUS, STEVEN en BERNARDUS HENDRIKS, bij wijlen ANNA BERENDSEN in echt verwekt. De Echtelieden JAN VAN LATHUM, Bakker, en ALLEGONDA BERENDSEN, buiten beroep, beide wonende te Doosborgh, de Echtelieden JAN-FRIESBEK en MARIA BERENDSEN, Dagloopers, wonende te Didam, LAMBERT GUDDEN, Landbouwer, te Didam woonachtig, als Vader en Voogd over zijne nog minderjarige kinderen bij wijlen zijne Echtgenoot GESINA BERENDSEN, in echt verwekt, met namen: GARRITJE, BARTJE, DIENTJE, TOONTJE, MARIA en FRANCISCUS GUDDEN, de Echtelieden HENDRIK BREMER en DIENTJE BERENDSEN, Landbouwers, wonende onder Steenderen, TOON BERENDSEN, Daghuister, wonende te Didam, de Echtelieden DERK BOERBOOM en ALBERTA BERENDSEN, Landbouwers, wonende te Didam, HENDRIK VAN RAAY, Instrumentmakersgezel, wonende te Amsterdam, en de Echtelieden LAMBERTUS JANSSEN, Stroodekker, en JOHANNA VAN RAAY, buiten beroep, beide wonende te Didam.

Dit Arrest op onroerend Goed is daargesteld bij Procesverbaal van den Denrvaarder FREDERIK PHILIPPE DE LONGE, van den elfden Julij achtien honderd vijf en twintig, overgeschreven ten Kadetore van Hypotheken te Zutphen den vierden, en ter Griffie van de Regtbank in dezelve Stad den vijftienden, beide der maand Augustus achtien honderd vijf en twintig; van welk Procesverbaal kopij is gegeven aan den Heer G. J. VAN EMBDEN, Schout des Amts Didam, en den Heer J. KALDEN, Griffier van het Vrederegert des Kantons 's Heerenberg.

De drie vereischte afkondigingen hebben, van veertien tot veertien dagen, Successievelijk ter Rolle plaats gehad. De voorloopige Toeschating zal geschieden, op Dingsdag den zeven en twintigsten December achtien honderd vijf en twintig, des morgens ten tien ure, ter Rolle van geregelijke Uitwinning van de Regtbank te Zutphen.

In Fidem,
(Geteekend) H. J. THOFT,
Procureur.

§ § § UIT DE HAND TE KOOP, om dadelijk te aanvaarden, een zeer aangenaam en wel gelegen HEEREN HUIS, de Kleine Zegerij genaamd, waarvan vijf BENEDEN- en twee BOVENKAMERS, waarvan zes Behangen en de meeste met Stookplaatsen voorzien, DIENSTBODEN-KAMER, ruime ZOLDER en groote KEUKEN, met POMP, twee KELDERS en alle verdere vereischte Commoditeiten; voorts ACHTERHUIS met STALLING voor een Paard, en aangelegen TUIN met exquise VRUCHTBOOMEN, op het vrolijkst en aangenaamste van het Dorp Brummen, nabij de Kerk, en aan de Straatweg, een uur van Zutphen gelegen.

Met vrachtvrije Brieven te bevragen bij den Notaris DE KRUYFF te Brummen.

§ § § UIT DE HAND TE KOOP: Eene WINDKOOB- en ROSMOLEN, WOONHUIS, twee SCHUREN en BERG, met ongeveer zeven Nederlandsche Bunders en zes en zestig Roeden WEILAND en BOOMGAARD, staande en gelegen te Ophemden. Te bevragen bij den Eigenaar en bewoner.

§ § § UIT DE HAND TE KOOP: Twee welluidende FORTEPIANO'S, zijnde Staartstukken van zes Octaves, met vijf Pedalen; in extra Gebloemde Gepolitoerde Mahonihouten Kasten, gemaakt door VAN RAAY, te Amsterdam.

Alsmede een KERKORGEL, zoo goed als nieuw, geschikt voor eene Gemeente ten platten lande. Nader informatie te bekomen bij J. PRINYS, Organist der Grootte Kerk, te Zutphen. Brieven franco.

Te HUUR, om met 1. Mei 1826 te aanvaarden, een half HUIS, bestaande in drie BENEDEN- en een BOVENKAMERS, KEUKEN, KELLER en verdere Gemakken, voorts nog TUIN en STALLING voor twee Paarden, zeer aangenaam aan het Dorp Brummen, een uur van de Stad Zutphen gelegen, hebbende een vrolijk uitzigt op de Uiterwaarden en de Rivier den Yssel. Met vrachtvrije Brieven te bevragen bij P. HONDIUS, Gz., aan het Postkantoor te Brummen.

INLANDSCHE TAPYT-FABRIEK, te BAARN, (Provincie UTRECHT). De Ondergeteekende, Administrateur der Magazijnen dezer Fabriek, heeft de eer te berichten, dat de Heer B. EVERWENNINK, Kamerheganger, wonende op de Markt te Zutphen, is aangesteld tot Commissionair der bovengenoemde Fabriek, zijnde dezelve reeds in het bezit van meerdere TAPYT- en KARPET-GOEDEREN, uit het Hoofd-Magazijn dezer Fabriek, in de Warmoesstraat, Z. Z. de Papebrugsteeg, No. 33, te Amsterdam; alsmede van eene Portefeuille met Teekeningen van Tapjten en Tapijtmonsters, om dadelijk Bestellingen te kunnen aannemen. De Goederen worden door den Commissionair voor dezelve Prijzen afgeleverd, als door den Ondergeteekende en door de andere Commissionairs en Magazijnhouders dezer Fabriek.

J. HARTMAN.

§ § § Iemand in het bezit zijnde van eenige wel geconserveerde ROMEINSCHE of andere ANTIQUITEITEN, en genegen dezelve, tegen eenen billiken prijs, af te staan, gelieve zich te vervoegen ten huize van J. NIEVELT, Senr., te Arnhem.

A. R. N. H. E. M.

De Tandmeester

LEHMAN JOSEPH SON,

Zal, tot Zaterdag den 24. December, ten huize van den Kasteleer ROBERTI, in de Brabandsche Kroon, te Arnhem, over alle gebreken der TANDEN te spreken of te ontbieden zijn.

W. VAN BOEKEREN, te Groningen, heeft uitgegeven en alom verzonden:

- I. PROEVE EENER VRYE BEHANDELING VAN DEN HEIDELBERGSCHE CATECHISMUS in den geest van het gezuiverde Christendom, overeenkomstig het beginsel der Kerkhervorming, door J. VAN DER LINDEN V. S., Christen-Leeraar bij de Hervormden te Kantens, 2 Deelen f 1.
- II. BYDRAGEN TOT VERKLARING VAN HET NIEUW TESTAMENT, getrokken uit de oude en nieuwe Berigten betreffende de Zeden en de Gewoonten der Oostersche Volkten. Verzameld door G. J. F. CRAMER van BAUMGARTEN, Predikant te Midwolda, 1ste Deel, a f 2:90. Het getal Intekenaren geen 200 zijnde, moest de prijs van het vel 15 centen volgens Prospectus, zijn. De Uitgever meent echter de intekening nog eenigen tijd open te laten en de prijs op 12½ centen te bepalen.
- III. HET HART VAN MID-LOTHIAN, of de Gevangenis van Edinburg, door Sir W. SCOTT. Uit het Engelsch door W. L. K. HENKE; 3 Deelen met Vignetten f 9.
- IV. DE OUDHEIDSKENNER, door Sir W. SCOTT; 3 Deelen met Vignetten f 7:50.
- V. REDGAUNTLED, door Sir W. SCOTT, 3 Deelen met Vignetten f 8:40.
- VI. MONTROSE, door Sir W. SCOTT, in een Deel completeert f 3:10.